

Czwartek, 18 stycznia 2007 r.

P6_TA(2007)0007

Kara śmierci dla personelu medycznego w Libii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie skazania i uwięzienia pięciu bułgarskich pielęgniarek i lekarza palestyńskiego przez władze libijskie

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdania UE na temat praw człowieka, w szczególności za lata 2005 i 2006,
 - uwzględniając rezolucje w sprawie przystąpienia Bułgarii do Unii Europejskiej, a w szczególności ustęp 25 rezolucji z dnia 30 listopada 2006 r.⁽¹⁾, ustęp 32 rezolucji z dnia 15 grudnia 2005 r.⁽²⁾ oraz ustęp 39 rezolucji z dnia 13 kwietnia 2005 r.⁽³⁾,
 - uwzględniając wnioski z posiedzenia Rady do spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 11 października 2004 r., w których wyrażono poważne zaniepokojenie losem pracowników medycznych, decyzję Rady dotyczącą zapewnienia pomocy libijskim służbom medycznym, oświadczenie prezydencji UE w sprawie skazania pięciu pielęgniarek z Bułgarii i lekarza z Palestyny na karę śmierci przez libijski trybunał karny, oświadczenie komisarz B. Ferrero-Waldner dotyczące wyroku sądu libijskiego również z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie Bengazi, a także oświadczenia przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada i 20 grudnia 2006 r.,
 - uwzględniając sprawozdania prezydencji Rady Europejskiej dotyczące wdrażania partnerstw strategicznych UE z państwami śródziemnomorskimi z grudnia 2005 r. i z grudnia 2006 r.,
 - uwzględniając wytyczne w sprawie polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej kary śmierci,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 9 lutego 1999 r. władze Libii zatrzymały szereg bułgarskich pracowników medycznych pracujących w szpitalu „Al-Faith” w Bengazi, oraz mając na uwadze, że 7 lutego 2000 r. przed libijskim sądem ludowym rozpoczął się proces przeciwko sześciu Bułgarom, jednemu Palestyńczykowi i dziewięciu Libijczykom, którym postawiono zarzut umyślnego zarażenia kilkuset dzieci wirusem HIV,
- B. mając na uwadze, że w dniu 6 maja 2004 r. sąd skazał pięć bułgarskich pielęgniarek i palestyńskiego lekarza na karę śmierci przez rozstrzelanie przez pluton egzekucyjny; mając na uwadze, że w dniu 25 grudnia 2005 r. libijski sąd najwyższy wydał decyzję w sprawie uchylenia kary śmierci i zarządził przeprowadzenie nowego procesu; mając na uwadze, że od dnia 11 maja 2006 r. trwa nowy proces, w którym dnia 19 grudnia 2006 r. utrzymano w mocy wyroki śmierci,
- C. mając na uwadze, że istnieją niezbite dowody na stosowanie tortur w więzieniu względem oskarżonych w celu wymuszenia fałszywych zeznań; oraz mając na uwadze, że prawa oskarżonych zostały wielokrotnie i rażąco pogwałcone,
- D. mając na uwadze, że w 2003 r. na żądanie władz Libii kilka znanych międzynarodowych ekspertów w dziedzinie HIV/AIDS przedstawiło sprawozdanie, w którym zdecydowanie stwierdzono, że rozprzestrzenienie się wirusa HIV nastąpiło wskutek zakażenia wewnątrzszpitalnego, które miało swój początek przed przyjazdem oskarżonych do Libii; mając na uwadze, że ostatnie publikacje dostarczają niezbitych naukowych dowodów na temat źródła i przebiegu zakażenia w Bengazi; mając na uwadze, że wszystkie te poważne dowody niewinności oskarżonych zostały zignorowane i zlekceważone,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0511.

⁽²⁾ Dz.U. C 286 E, z 23.11.2006, str. 511.

⁽³⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, str. 404.

Czwartek, 18 stycznia 2007 r.

- E. mając na uwadze, że w listopadzie 2004 r. UE zainicjowała „Plan działań przeciwko HIV dla Bengazi”, obejmujący techniczną i medyczną opiekę nad zarażonymi dziećmi i dotkniętymi rodzinami, jak również pomoc władzom libijskim w zwalczaniu choroby AIDS; mając na uwadze, że na finansowanie planu przeznaczono z budżetu Wspólnoty 2 500 000 euro; mając na uwadze, że plan działań jest już realizowany przy wsparciu Komisji i państw członkowskich UE; mając na uwadze, że wiele zarażonych dzieci poddano leczeniu w szpitalach na terytorium państw członkowskich,
- F. mając na uwadze, że w styczniu 2006 r. założono Międzynarodowy Fundusz na rzecz Bengazi jako pozarządową organizację non profit, mającą na celu wsparcie rozwoju lokalnej infrastruktury medycznej w Bengazi, polepszenie opieki medycznej nad pacjentami oraz zapewnienie pomocy dotkniętym rodzinom,
1. potępia wyrok sądu karnego w Libii z dnia 19 grudnia 2006 r., który w ponownym procesie uznał winnymi i skazał na śmierć pięć bułgarskich pielęgniarek – Kristianę Wulczewą, Nasję Nenową, Walentinę Siropulo, Walię Czerwieniaszkę i Sneżanę Dimitrową – oraz palestyńskiego lekarza Ashrafa al-Haiui, którzy spędzili w więzieniu już osiem lat w związku ze sprawą HIV/AIDS w szpitalu w Bengazi z 1999 r.;
 2. ponawia swój stanowczy sprzeciw wobec kary śmierci i przypomina, że UE uważa, iż zniesienie kary śmierci przyczynia się do umocnienia godności ludzkiej i stopniowego rozwoju praw człowieka; podkreśla jednocześnie, że obecnie UE wykracza poza to zobowiązanie, propagując zniesienie kary śmierci w krajach trzecich;
 3. ponownie wyraża poważne wątpliwości dotyczące podstaw, na których oparto śledztwo wobec oskarżonych, ich traktowania w areszcie oraz przewlekłych terminów w procesie;
 4. podkreśla, że od stycznia 2007 r. proces w sprawie Bengazi dotyczy bezpośrednio pięciu obywateli Unii Europejskiej;
 5. zachęca zainteresowane władze libijskie, by zastosowały środki niezbędne do dokonania rewizji i uchylenia wyroku śmierci oraz do umożliwienia szybkiego rozstrzygnięcia sprawy na zasadach humanitarnych, spełniając tym samym warunki wstępne niezbędne do kontynuowania wspólnej polityki zaangażowania w Libii;
 6. wzywa pułkownika Kadafiego do skorzystania ze swoich uprawnień i doprowadzenia w trybie pilnym do uwolnienia uwięzionych pracowników medycznych;
 7. wzywa Komisję i Radę do podjęcia wraz z rządem Libii działań zmierzających do szybkiego uwolnienia uwięzionych pracowników medycznych;
 8. wyraża pełną solidarność z ofiarami zakażenia HIV/AIDS w Bengazi i odnotowuje środki przyjęte przez społeczność międzynarodową w celu zapewnienia pomocy zarażonym dzieciom;
 9. wzywa Komisję, Radę i państwa członkowskie do dalszej pomocy we wdrażaniu planu działań przeciwko HIV i do wspierania Międzynarodowego Funduszu na rzecz Bengazi, by w ten sposób nieść ulgę w cierpieniach zarażonym dzieciom i ich rodzinom oraz pomagać władzom libijskim w zapobieganiu i zwalczaniu rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem HIV w tym kraju;
 10. podkreśla swe zdeterminowanie do uważnego śledzenia tej sprawy i wzywa Komisję i Radę do informowania Parlamentu o rozwoju sytuacji;
 11. 11 wzywa Komisję i Radę, by w przypadku braku pozytywnego rozwiązania tej kwestii, rozważyły korektę wspólnej polityki zaangażowania w Libii we wszystkich dziedzinach, w których UE uzna to za stosowne;
 12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Generalnemu Komitetowi Ludowemu i Powszechnemu Kongresowi Ludowemu Libii, Zgromadzeniu Parlamentarnemu Rady Europy, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i Radzie Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych.